יא: אין נערכין פרק שני ערכין

מהכא ויהי כאחד למחצצרים. ונקלע (במדבר י) כתיב ותקעתם בחצוצרות על עולותיכם) אלמא איכא שירה ומן המוזבח:
משוורר ששורר. דבדברי הימים (א ט) כתיב משפחות שהיו משוררים ומשפחות שהיו משוערים. **מיתיבי.** פ"ה לא ידענא הא מאהכא מהיכא היא ורבינו מנחם נ"ע פי' דכתיב (במדבר ח) לשמור משמרת ועבודה לא יעבוד וכתיב (שם) ככה תעשה ללוים במשמרותם: **דמר** סבר במיתה. אם משורר לבדו וגזרו בו רבנן מסייע עם אחר ומ"מ באהכהה ולא גזרו רבנן אם שיר נדבת מעונה שיר.
עולת נדבת ציבור מעונה שיר. כגון עולת קין לכל דימיד אפי' מוכנו אין טעונה [ב]נסכים:
אלא אמר רמי ברי' דרב יבא ככש הבא עם העומר קא מיבעיא ליה. מונחת מאי מ"ל דהא אמאמר הקריבו תמידין ומוספין [ג]אמאי לא אימלך אלא ממוסף ת"ז דינין: **איבעיא** להו אי איקבע ר"ח. וקשה לרש"י דבדברי הימים כתיב המי קרא מקמי חיוב[ד] המלך לעשות הפסח בחדש השני:
אלא אמר רב (שימי) [אשי] מידי דהוי אשליח ציבורא דמלך. ולעולם לא תפשוט דנימא דלכבש הבא עם העומר הוה: **שירה** דיומא לה' הארץ ומלואה (תהלים כד). ואם עולת קין טעונה שירה היינו שיר שאמרו בתמיד של שחר כו' כיוס: **אי** הבי בעולת נדבה. פי' נקוטנהא וקפשוט בעיא דלכי אכין ד):
לעולותיכם ולזבחי שלמיכם מה עולה קדשי קדשים אף שלמים כו' ומה שלמים שקבוע להן זמן וכו'. והא כריתא אימא נמי בזבחים בפ' אחזו מקומן (דף נה.) ומתניא הכי מה עולה קדשי קדשים אף שלמים קדשי קדשים מה עולה טעונה לפון אף שלמים כו' וליכא המס ומה שלמים שקבוע להם זמן וכו' כדאיתא הכא ואמא לא אמר ליה אביי ומי מצית אמרת הכי והכתיב [ה]ביום ששה עשר לחדש הראשון וגו' ויאמר חזקיהו להעלות העולה [ו](על המזבח) אלא אמר רמי ברי' דרב יבא כבש הבא עם העומר [ז] קמיבעיא להו מי קבע ר"ח בזמנו דליקריב או לא מתקיף לה רב אויא וליחזי פסח היכי עביד מצה היכי אכיל אלא אמר רב אשי מידי דהוה אשליחא דציבורא דממלך התשא דאתית להכי אפילו תימא עולת חובה מידי דהוה אשליחא דציבורא דממלך ת"ש [ח]רבי יוסי אומר מגלגלין זכות ליום זכאי וחובה ליום חייב אמרו כשחרב הבית בראשונה אותו היום תשעה באב היה [ט]ומוצאי שבת היה ומוצאי שביעית היתה ומשמרתו של יהוריב היתה והיו כהנים ולוים עומדים על דוכנן ואומרים שירה ומה שירה אמרו [י]וישב עליהם את אונם וברעתם יצמיתם ולא הספיקו לומר יצמיתם ה' אלהינו עד שבאו אויבים וכבשום וכן בשניה האי שירה מאי עבידתיה אילימא דעולת אי מה הואי (ג) בי"ז בתמוז בטל התמיד אלא לאו דעולת נדבה ותסברא מ"ש דעולת חובה דלא הואי ומ"ש דעולת נדבה דהואי הא לא קשיא בן בקר אקראי בעלמא הוא דאיתרמיא להו אמר רבא ואיתימא רב אשי ותסברא שירה דיומיה [יא]לה' הארץ ומלואה וישב עליהם את אונם בשיר דארבעה בשבת הוא אלא אלייא בעלמא הוא דנפל להו בפומייהו והא עומדין על דוכנן קתני כדר"ל דאמר [יב] אומר שלא על הקרבן אי הכי בעולת נדבה נמי לימא נפיק מינה חורבא מאי הוה עלה ת"ש [יג]דתני רב מרי בריה דרב כהנא על עולותיכם ועל זבחי שלמיכם מה עולה קודש קדשים אף שלמים קודש קדשים ומה שלמים [יא]קבוע להם זמן אף עולה קבוע לה זמן:

מתניתין על עולותיכם [ב] אלמא איכא שירה ומן המוזבח:
משוורר ששורר. דבדברי הימים (א ט) כתיב משפחות שהיו משוערים ומשפחות שהיו משוררים. **מיתיבי.** פ"ה לא ידענא הא מאהכהה מהיכא היא ורבינו מנחם נ"ע פי' דכתיב (במדבר ח) לשמור משמרת ועבודה לא יעבוד וכתיב (שם) ככה תעשה ללוים במשמרותם: **דמר** סבר במיתה. אם משורר לבדו וגזרו בו רבנן מסייע עם אחר ומ"מ באהכהה ולא גזרו רבנן אם שיר נדבת מעונה שיר.
עולת נדבת ציבור מעונה שיר. כגון עולת קין לכל דימיד אפי' מוכנו אין טעונה [ב]נסכים:
אלא אמר רמי ברי' דרב יבא ככש הבא עם העומר קא מיבעיא ליה. מונחת מאי מ"ל דהא אמאמר הקריבו תמידין ומוספין [ג]אמאי לא אימלך אלא ממוסף ת"ז דינין: **איבעיא** להו אי איקבע ר"ח. וקשה לרש"י דבדברי הימים כתיב המי קרא מקמי חיוב[ד] המלך לעשות הפסח בחדש השני:
אלא אמר רב (שימי) [אשי] מידי דהוי אשליח ציבורא דמלך. ולעולם לא תפשוט דנימא דלכבש הבא עם העומר הוה: **שירה** דיומא לה' הארץ ומלואה (תהלים כד). ואם עולת קין טעונה שירה היינו שיר שאמרו בתמיד של שחר כו' כיוס: **אי** הבי בעולת נדבה. פי' נקוטנהא וקפשוט בעיא דלכי אכין ד):
לעולותיכם ולזבחי שלמיכם מה עולה קדשי קדשים אף שלמים כו' ומה שלמים שקבוע להן זמן וכו'. והא כריתא אימא נמי בזבחים בפ' אחזו מקומן (דף נה.) ומתניא הכי מה עולה קדשי קדשים אף שלמים קדשי קדשים מה עולה טעונה לפון אף שלמים כו' וליכא המס ומה שלמים שקבוע להם זמן וכו' כדאיתא הכא ואמא לא אמר ליה אביי ומי מצית אמרת הכי והכתיב [ה]ביום ששה עשר לחדש הראשון וגו' ויאמר חזקיהו להעלות העולה [ו](על המזבח) אלא אמר רמי ברי' דרב יבא כבש הבא עם העומר [ז] קמיבעיא להו מי קבע ר"ח בזמנו דליקריב או לא מתקיף לה רב אויא וליחזי פסח היכי עביד מצה היכי אכיל אלא אמר רב אשי מידי דהוה אשליחא דציבורא דממלך התשא דאתית להכי אפילו תימא עולת חובה מידי דהוה אשליחא דציבורא דממלך ת"ש [ח]רבי יוסי אומר מגלגלין זכות ליום זכאי וחובה ליום חייב אמרו כשחרב הבית בראשונה אותו היום תשעה באב היה [ט]ומוצאי שבת היה ומוצאי שביעית היתה ומשמרתו של יהוריב היתה והיו כהנים ולוים עומדים על דוכנן ואומרים שירה ומה שירה אמרו [י]וישב עליהם את אונם וברעתם יצמיתם ולא הספיקו לומר יצמיתם ה' אלהינו עד שבאו אויבים וכבשום וכן בשניה האי שירה מאי עבידתיה אילימא דעולת אי מה הואי (ג) בי"ז בתמוז בטל התמיד אלא לאו דעולת נדבה ותסברא מ"ש דעולת חובה דלא הואי ומ"ש דעולת נדבה דהואי הא לא קשיא בן בקר אקראי בעלמא הוא דאיתרמיא להו אמר רבא ואיתימא רב אשי ותסברא שירה דיומיה [יא]לה' הארץ ומלואה וישב עליהם את אונם בשיר דארבעה בשבת הוא אלא אלייא בעלמא הוא דנפל להו בפומייהו והא עומדין על דוכנן קתני כדר"ל דאמר [יב] אומר שלא על הקרבן אי הכי בעולת נדבה נמי לימא נפיק מינה חורבא מאי הוה עלה ת"ש [יג]דתני רב מרי בריה דרב כהנא על עולותיכם ועל זבחי שלמיכם מה עולה קודש קדשים אף שלמים קודש קדשים ומה שלמים [יא]קבוע להם זמן אף עולה קבוע לה זמן:

מהכא ויהי כאחד למחצצרים. ונקלע (במדבר י) כתיב ותקעתם בחצוצרות על עולותיכם) אלמא איכא שירה ומן המוזבח:

על עסקי קול. שהיה מלוהו לשורר לפי שמשה לוי היה: **אף סם.** הלוים בעבודת מזבח ולא מכשמת בעבודת מזבח אלא בשיר: (ז) **מה אמם.** מלכהנים קלי קולא: **אמם בשלהם.** הכהנים שנכנסו בעבודת לוים כגון שעדרו: **וסם בשלהם.** לוי שעבד על המזבח ככהן: **סם בשלהם.** כגון לוי משורר שהגיף ולתות ולוי מעוור שאמר שיר שהרי הלוים היו תלוקים זה למעוור וזה למשורר: **אלא כאוהרה.** לא אתפרש לן (ח): **אביי.** לית ליה הא מתני' דקתני לעיל הם בשלהם אינו כמיתה דהא משכמת תנא אמרינא דקלי כוותיה: **זר ממש.** כגון ישראל: **פא כיבר מדא וימנא.** בהכיא פרשתא גופה וקלי נמי אעבודת לוים: רבי יהושע ויוחנן בן גודגדא לוים היו. יוחנן בן גודגדא סבר משורר שעוער במיתה כשהוא מגיף לבדו וגזרו רבנן במתניא דלא ליתי למעבד לחודיה ור' יהושע סבר אפילו כי עביד לחודיה אינו אלא באוהרה ולא גזרו רבנן במתניא: **עולת נדבה ליכור.** כגון קין המזבח הבא מן הפופרות שנתנין בהן מעות מוכר בעולת ומוכר [יא]אמר: **עולותיכם.** ומתקעתם בחצוצרות (במדבר י) והייתו שירה: **ויאמר חזקיהו.** משמע שהיה נמלך: **אלא לאו נדבה.** ונמלך אם יעולרו וכתיב המל שיר ה' שהוהו לו ב"ד לשורר: **עולת ר"ח.** דמוקף הוא: **ככש הבא עם העומר.** דהוא עולת חובה ר"ח בזמנו: **אלא אמר רב אשי.** הא דתמיד לאו מעוה דמסקפקא ליה דילמא הוקבע ר"ח בזמנו אלא דאמרת הוא דלא קבע: **מידי דהוי אשליח דציבורא דמלך.** ונקיב דשותא אם יתפלל: **אפילו תימא עולת חובה.** עולת תמיד שבכל יום ויום הוא: **זכות ליום זכאי.** בניסן לעיל בניסן עתידין להיגאל[ט]: **חובה ליום חייב.** בתמוז: **ומוצאי שביעית.** שמיעית: **וישב עליהם את אונם.** פסוק הוא בתהלים במזמור אל נקמות ה': **בטל התמיד.** אלא היו להם כבשים מחמת שהיו גרים על ירושלים ואין יוצא וכא: **ומ"מ עולת נדבה דהואי.** הלא לא היו כבשים מצויים: **הא לא קשיא בן בקר כעלמא אפרמי לה.** שאינו לאוי לתמיד ולאו לעולת נדבה: **ואסברא.** דשירה גמורה הוא דהיא שירה על קרבן ולא שירה לתמד בעבת הר' (דף לא.) והאי קרא כמזמור אל נקמות ה': **בטל התמיד.** אלא היו להם כבשים מחמת שהיו גרים על ירושלים ואין יוצא וכא: **ומ"מ עולת נדבה דהואי.** הלא לא היו כבשים מצויים: **הא לא קשיא בן בקר כעלמא אפרמי לה.** שאינו לאוי לתמיד ולאו לעולת נדבה: **ואסברא.** דשירה גמורה הוא דהיא שירה על קרבן ולא שירה לתמד בעבת הר' (דף לא.) והאי קרא כמזמור אל נקמות ה': **בטל התמיד.** אלא היו להם כבשים מחמת שהיו גרים על ירושלים ואין יוצא וכא:

מסורת הש"ס

ט) שולי ל"ל ר' יאמיה כי הוא כר פלטניתה דדכי יוחנן, ב) [ל"ל לתמאכם], ג) [ל"ל לתמאכם], ד) תענית כט., ה) [ל"ל לתמאכם], ו) [ל"ל לתמאכם], ז) [ל"ל לתמאכם], ח) [ל"ל לתמאכם], ט) [ל"ל לתמאכם], י) [ל"ל לתמאכם], יא) [ל"ל לתמאכם], יב) [ל"ל לתמאכם], יג) [ל"ל לתמאכם], יד) [ל"ל לתמאכם], טו) [ל"ל לתמאכם], יז) [ל"ל לתמאכם], יח) [ל"ל לתמאכם], יט) [ל"ל לתמאכם], כ) [ל"ל לתמאכם], כא) [ל"ל לתמאכם], כב) [ל"ל לתמאכם], כג) [ל"ל לתמאכם], כד) [ל"ל לתמאכם], כה) [ל"ל לתמאכם], כו) [ל"ל לתמאכם], כז) [ל"ל לתמאכם], כח) [ל"ל לתמאכם], כט) [ל"ל לתמאכם], ל) [ל"ל לתמאכם], לא) [ל"ל לתמאכם], לב) [ל"ל לתמאכם], לג) [ל"ל לתמאכם], לד) [ל"ל לתמאכם], לה) [ל"ל לתמאכם], לו) [ל"ל לתמאכם], לז) [ל"ל לתמאכם], לח) [ל"ל לתמאכם], לט) [ל"ל לתמאכם], מ) [ל"ל לתמאכם], מא) [ל"ל לתמאכם], מב) [ל"ל לתמאכם], מג) [ל"ל לתמאכם], מד) [ל"ל לתמאכם], מה) [ל"ל לתמאכם], מו) [ל"ל לתמאכם], מז) [ל"ל לתמאכם], מח) [ל"ל לתמאכם], מט) [ל"ל לתמאכם], נ) [ל"ל לתמאכם], נא) [ל"ל לתמאכם], נב) [ל"ל לתמאכם], נג) [ל"ל לתמאכם], נד) [ל"ל לתמאכם], נה) [ל"ל לתמאכם], נו) [ל"ל לתמאכם], נז) [ל"ל לתמאכם], נח) [ל"ל לתמאכם], נט) [ל"ל לתמאכם], ס) [ל"ל לתמאכם], סא) [ל"ל לתמאכם], סב) [ל"ל לתמאכם], סג) [ל"ל לתמאכם], סד) [ל"ל לתמאכם], סה) [ל"ל לתמאכם], סו) [ל"ל לתמאכם], סז) [ל"ל לתמאכם], סח) [ל"ל לתמאכם], סט) [ל"ל לתמאכם], ע) [ל"ל לתמאכם], עא) [ל"ל לתמאכם], עב) [ל"ל לתמאכם], עג) [ל"ל לתמאכם], עד) [ל"ל לתמאכם], עה) [ל"ל לתמאכם], עו) [ל"ל לתמאכם], עז) [ל"ל לתמאכם], עח) [ל"ל לתמאכם], עט) [ל"ל לתמאכם], פ) [ל"ל לתמאכם], פא) [ל"ל לתמאכם], פב) [ל"ל לתמאכם], פג) [ל"ל לתמאכם], פד) [ל"ל לתמאכם], פה) [ל"ל לתמאכם], פו) [ל"ל לתמאכם], פז) [ל"ל לתמאכם], פח) [ל"ל לתמאכם], פט) [ל"ל לתמאכם], צ) [ל"ל לתמאכם], צא) [ל"ל לתמאכם], צב) [ל"ל לתמאכם], צג) [ל"ל לתמאכם], צד) [ל"ל לתמאכם], צה) [ל"ל לתמאכם], צו) [ל"ל לתמאכם], צז) [ל"ל לתמאכם], צח) [ל"ל לתמאכם], צט) [ל"ל לתמאכם], ק) [ל"ל לתמאכם], קא) [ל"ל לתמאכם], קב) [ל"ל לתמאכם], קג) [ל"ל לתמאכם], קד) [ל"ל לתמאכם], קה) [ל"ל לתמאכם], קו) [ל"ל לתמאכם], קז) [ל"ל לתמאכם], קח) [ל"ל לתמאכם], קט) [ל"ל לתמאכם], ר) [ל"ל לתמאכם], רא) [ל"ל לתמאכם], רב) [ל"ל לתמאכם], רג) [ל"ל לתמאכם], רד) [ל"ל לתמאכם], רה) [ל"ל לתמאכם], רו) [ל"ל לתמאכם], רז) [ל"ל לתמאכם], רח) [ל"ל לתמאכם], רט) [ל"ל לתמאכם], ש) [ל"ל לתמאכם], שא) [ל"ל לתמאכם], שב) [ל"ל לתמאכם], שג) [ל"ל לתמאכם], שד) [ל"ל לתמאכם], שה) [ל"ל לתמאכם], שו) [ל"ל לתמאכם], שז) [ל"ל לתמאכם], שח) [ל"ל לתמאכם], שט) [ל"ל לתמאכם], ת) [ל"ל לתמאכם], תא) [ל"ל לתמאכם], תב) [ל"ל לתמאכם], תג) [ל"ל לתמאכם], תד) [ל"ל לתמאכם], תה) [ל"ל לתמאכם], תו) [ל"ל לתמאכם], תז) [ל"ל לתמאכם], תח) [ל"ל לתמאכם], ת